

A Fővárosi Ítéltábla dr. ügyvéd ... által képviselt dr. I.rendű felperes neve I. rendű és dr. II.rendű felperes neve II. rendű felpereseknek, a ... Ügyvédi Iroda által képviselt ... (alperes címe) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2014. december 19-én meghozott 36.G.42.579/2014/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett indokolását helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek egymás házastársai.

A befektetési arany kereskedelmével foglalkozó alperesi gazdasági társaság a perbeli időszakban ügyfeleivel az önálló kereskedelmi ügynökként eljáró ... Zrt. (korábbi elnevezése: ... Zrt.) közreműködésével kötött aranyzámla nyitási szerződéseket ...-... elnevezéssel.

Felperesek 2013. december 19-én előterjesztett, utóbb 2014. február 28-án módosított keresetükben az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 239/A. § (1) bekezdésére, 685. § e) pontjára, 209. § (4) bekezdésére, 209/A. § (2) bekezdésére, 200. § (2) bekezdésére, 210. § (1) bekezdésére, 201. § (2) bekezdésére, valamint a 213/2008. (VIII.29.) Korm. rendelet 3. § (3) bekezdésére alapítva az alperessel 2012. augusztus 12-i keltezéssel megkötött ...-... szerződések érvénytelenségének megállapítását kérték.

Egyebek mellett előadták, a Ptk. 685. § e) pontja szerinti fogyasztói szerződésnek minősülő, egyedileg meg nem tárgyalta ún. blanketta szerződések alapján alperes főszolgáltatását befektetési arany eladása, vétele képezte. Az alperes által alkalmazott, a világpiaci árból kiindulva meghatározásra kerülő tényleges vételár, illetve a vételár képzésének szabályai mint lényeges feltételek a szerződésekben nem kerültek rögzítésre, mert a blanketta szerződés rendelkezései, illetve az ÁSZF 2.5. pontja értelmében az alperessel szerződő fogyasztó a mindenkor aktuális árat csak a szerződés megkötését követően ismerheti meg, mint ahogy az alperes árképzési feltételeit is. A szerződésekben továbbá az alperesi főszolgáltatással kapcsolatos kezdeti (vételi jog) díj, valamint a startbónusz fogalma sincs definiálva.

Tekintettel arra, hogy e szerződéses kikötések nem felelnek meg a Ptk. 209. § (4) bekezdése szerinti egyértelmű és érthető megfogalmazás követelményeinek, tisztességtelennek és így a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján semmisnek minősülnek. Semmisségük a szerződések egészének semmisségét eredményezi, mert a semmisségi ok a szerződés olyan lényeges feltételei tekintetében áll fenn, amelyek nélkül alperes nem kötötte volna meg a szerződést. Felperesek részéről sem került volna sor a szerződéskötésre, ha már annak aláírása előtt tisztában lettek volna az árképzés feltételeivel és tudták volna, hogy a kezdeti díj ellenében semmilyen szolgáltatás nem kapnak, az arany piaci árához képest alperes - a termékismertetőben foglalt ígérete ellenére - nem nyújt tényleges árkedvezményt.

A szerződések azért is semmisek, mert jogszabályba, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvény rendelkezéseibe ütköznek, illetve mert nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközőnek minősülnek. A II. rendű felperessel kötött szerződés azért is semmis, mert megkötésére az üzleten kívüli fogyasztóval kötött szerződésekről szóló 213/2008. (VIII.29.) Korm. rendelet előírásainak megsértésével került sor. A szerződések érvénytelensége a határidőben történt felperesi megtámadásra figyelemmel a szerződéskötéskor az alperesi szolgáltatás és a felperesek által nyújtott ellenszolgáltatás között fennálló feltűnő értékaránytalanság alapján is megállapítható. Érvénytelenek a szerződések azért is, mert a szerződéskötést megelőzően az alperes ügynöke tévesen olyan tájékoztatást adott felpereseknek, hogy a kezdeti díj összege és a startbónusz összege az arany piaci árához képest számukra kedvezményt biztosít.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a felperesek által állított valamennyi érvénytelenségi ok fennálltát vitatva.

A szerződési feltételek tisztességtelensége miatti semmisség körében az ÁSZF 2.4. pontjában, az ÁSZF mellékletét képező díjjegyzékben és a felperesek által ugyancsak átvett termékismertetőben foglaltakra utalva állította, felperesek már a szerződések megkötését megelőzően ismerték a kezdeti díj, valamint a startbónusz fogalmak jelentését. A szerződések mellékletét képező nyilatkozatok aláírásával maguk is elismerték azt, hogy a szerződéskötést megelőzően összességükben megfelelő tartalmú és mélységű információkat kaptak alperes ügynökétől a szerződéses konstrukció megismeréséhez és értelmezéséhez. Lehetőségük lett volna továbbá arra, hogy szóban vagy írásban egyeztessenek az alperes képviselőjével, ezt azonban nem tartották szükségesnek.

Az alperesi árképzési feltételek ismertetésének hiányát is megalapozatlanul kifogásolják felperesek. Az alkalmazott eladási ár fix összegben nyilvánvalóan nem volt meghatározható, hiszen az a világpiaci ár mindenkor változásától függ. Ugyanakkor az alperes által a szerződéskötéskor alkalmazott árfolyam a nevében eljáró ügynöknél elérhető volt, az felperesek számára a szerződés alapján megfizetett összeg átutalásakor is hozzáférhető volt, azt az alperes nem titkolta el. Egyebekben az árképzés alperes üzleti titkának minősül, nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amelynek alapján azt ügyfelei előtt köteles lenne feltárni. Az ÁSZF 2.5. pontja pedig rögzíti, hogy az eladási és a visszavásárlási ár az alperes által az adott napon jegyzett és az érintett ügyfelek által elérhető ár.

Az elsőfokú bíróság 2014. december 19-én meghozott 36.G.42.579/2014/10. számú ítéletével megállapította, hogy a 2012. augusztus 12-én I. rendű felperes és az alperes között számon megkötött, valamint a II. rendű felperes és az alperes között számon megkötött ...-... szerződések érvénytelenek; alperest a felperesek mint egyetemleges jogosultak részére 579.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Ítélete indokolásában tényként állapította meg, hogy perbeli szerződések fogyasztói szerződésnek minősülnek. A Ptk. 209. § (1) és (5) bekezdésében foglaltakra utalva kifejtette, a perbeli szerződések alapján a befektetési arany megvásárlása, majd a megvásárolt arany őrzése az alperesi főszolgáltatás körébe tartozott, ezért az ÁSZF 2.5. pontjában foglalt szerződési feltételek

tisztességtelenségére alapított érvénytelenségi kereset elbírálása során elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy az alperes által alkalmazott vételi ár meghatározása a felperesek számára egyértelmű volt-e. Az ÁSZF 2.5. pontja értelmében a mindenkor aktuális vételár számításának alapját a ...-... eladási ára képezi, amelyről felperesek a felhasználónév és a jelszó megszerzését követően egy internetes oldalon szerezhettek tudomást. A perben az alperes elismerte, hogy a felperesek felhasználónevüket és jelszavukat csak a szerződés aláírását követően kapták meg. Az alperes által alkalmazott vételi árak így módon az ÁSZF 2.5. pontjában meghatározott honlapon a felperesek számára csak a szerződés megkötését követően váltak megismerhetővé. Mindez azt jelenti, hogy az alperes által alkalmazott vételi ár a szerződéskötéskor felperesek számára nem lehetett világos és egyértelmű, így módon a vételár meghatározása a Ptk. 209. § (5) bekezdésébe ütközően tisztességtelen.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nincs jelentősége annak, hogy az arany ára a világpiaci folyamatokat követve folyton változik, ezért a szerződésben a vételi ár fix összegben nem rögzíthető. Annak érdekében, hogy az alperes által alkalmazott árképzés felperesek számára egyértelmű legyen, alperesnek az arany vételi árát egyértelműen meg kellett volna határoznia a szerződésben, ami törhetett volna annak feltüntetésével, hogy a ... árhoz képest az alperes milyen áron vásárol, vagy annak közlésével, hogy az ármeghatározásra milyen módszer, illetve számítási képlet alkalmazásával kerül sor. Ennek hiányában felperesek nem voltak abban a helyzetben, hogy az alperes által kínált terméket összehasonlíthassák más hasonló termékkel és megalapozott üzleti döntést hozhassanak a szerződések megkötése során. A vételi ár képzésére vonatkozó információk közvetítő útján történő közlése eleve nem elégséges, egyebekben pedig a közvetítőként eljáró személy tanúvallomásából megállapíthatóan az alperes árképzését maga a közvetítő sem ismerte. Tekintettel arra, hogy az ÁSZF 2.5. pontjának tisztességtelen és ezért érvénytelen része nélkül az arany megvásárlására vonatkozó szerződéses kötelezettségét alperes nem tudja teljesíteni, az ÁSZF 2.5. pontjának érvénytelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi.

A továbbiakban az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a perbeli szerződésekben szereplő kezdeti díj és startbónusz fogalmak a felperesek számára mennyire voltak érthetők. Álláspontja szerint e fogalmak jelentése az egyedi szerződésekben foglaltakból megállapíthatóan a szerződéskötéskor felpereseknek átadott, így a szerződés részének tekintendő okiratok közül az ÁSZF-ből és az Ügyfél-tájékoztatóból sem állapítható meg kétséget kizáró módon. Az a körülmény, hogy a kezdeti díj mellett zárójeles megjegyzésként az is feltüntetésre került, hogy vételi jog, még nem teszi egyértelművé azt, hogy a kezdeti díj minek minősül, az után felperesek igényt tarthatnak-e arany vásárlására, illetve ha nem, úgy a szerződés megszűnése esetén a kezdeti díjjal a felek hogyan kötelesek elszámolni. Az ÁSZF 1.5. pontja arra utal, hogy a szerződés hatályba lépésének feltétele a kezdeti díj megfizetése, annak fogalmát azonban nem magyarázza meg, és az annak rendeltetésével kapcsolatos kérdésekre sem ad választ. A kezdeti díj fogalmának kétséget kizáró módon történő meghatározása a termékismertetőben sem szerepel. A termékismertető egyébként sem válhatott a szerződés részévé, hiszen nem szerepel az egyedi szerződésben felsorolt azon okiratok között, amelyek a felperesek részére átadásra kerültek. A perbeli szerződésekben a startbónusz fogalmának meghatározása ugyancsak hiányzik. Mindezekre tekintettel a kezdeti díjra és a startbónuszra vonatkozó szerződéses kikötések a Ptk. 209. § (5) bekezdésére figyelemmel ugyancsak tisztességtelenek, ennél fogva érvénytelenek, amely érvénytelenség ugyancsak a szerződés egészének érvénytelenségét vonja maga után.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes és a II. rendű felperes közötti szerződés a 213/2008. (VIII.29.) Korm. rendelet szabályainak megsértése miatt is semmis. Mindezek mellett miután a kezdeti díjra, startbónuszra, az arany vételi árára vonatkozó rendelkezések pontos, a felperesek számára érthető megfogalmazását a szerződések nem tartalmazták, a felperesek számára különös jelentősége volt az alperes megbízottjától kapott tájékoztatásnak. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján pedig egyértelműen megállapítható volt, hogy a közvetítő megtévesztő

tájékoztatást adott felpereseknek, mert megtakarításaik perbeli megtakarítási formába történő átvezetése esetére kb. ... jóváírását ígérte, amivel szemben felperesek javára ténylegesen csak 2-szer 114,71 gramm arany került jóváírásra. A perbeli szerződések ily módon megtevesztés címén is érvénytelenek.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet indokolásának megváltoztatását, a perbeli szerződésekhez kapcsolódó ÁSZF 2.5. pontja tisztességtelenségére és a szerződés ebből eredő semmisségére vonatkozó megállapításoknak az ítélet indokolásából történő mellőzését kérte.

Egyebek mellett előadta, a befektetési arany eladási-, illetve visszavásárlási ára nem nyilvános adat, azt ügyfelei az alperesi szolgáltatás igénybevételére irányuló szerződés megkötését megelőzően kizárólag az alperes ügynökein keresztül ismerhetik meg, a szerződéskötést követően pedig közvetlenül az alperes honlapján érhetik el. A rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes által alkalmazott árak a perbeli szerződések megkötésekor a közvetítőként eljáró ügynök útján a felperesek rendelkezésére álltak, azokat felperesek még azt megelőzően megismerhették, hogy a szerződéseket aláírták, valamint azok alapján befizetést teljesíthettek volna. A közvetítőként eljáró ... tanúvallomása során tett azon nyilatkozata, hogy alperes árképzését sem a szerződéskötéskor, sem azt követően nem ismerte, nem az árra, hanem az árképzésre - az eladási-, illetve a visszavásárlási ár megállapításának módjára - vonatkozott, ezért nem értékelhető akként, hogy a tanú ne ismerte volna az alperes által alkalmazott eladási- vagy visszavásárlási árat. Erre tekintettel nem lehet kétséges, hogy alperes a szerződéskötéskor ... közvetítésével nem árképzését, hanem magát az adott napon irányadó eladási árat közölte a felperesekkel, melynek ismeretében a felpereseknek lehetőségük volt arra, hogy az alperes által alkalmazott árakat összehasonlítsák a más szolgáltatók áraival. Az aktuális alperesi árak felperesi megismerhetőségének ily módon történt biztosítására tekintettel téves az elsőfokú ítélet indokolásának az a megállapítása, hogy az általa alkalmazott árakat alperes a szerződéskötéskor eltitkolta.

Az elsőfokú bíróság azon álláspontja is téves, hogy a perbeli szerződésekben alperesnek fel kellett volna tárnia felperesek előtt az általa alkalmazott árképzést, aminek elmaradása az ÁSZF 2.5. pontjának tisztességtelenségét és ezáltal a szerződés egészének semmisségét eredményezi. Az árképzés ugyanis - amint arra a Győri Ítéltábla Pf.IV.20.422/2012/14. számú ítéletében rámutatott - üzleti titoknak minősül, amelynek feltárására alperes sem a jogszabályi rendelkezések, sem a fogyasztóvédelmi elvek alapján nem köteles. Az árképzés feltárásának hiánya egyebekben azért sem eredményezheti az ÁSZF 2.5. pontjának tisztességtelenségét, mert a már előadottak szerint az aktuális eladási- és visszavásárlási árak a szerződéskötéskor a felperesek számára elérhetők voltak, így ahhoz nem kapcsolódhat a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése szerinti jogkövetkezmény sem.

Az ÁSZF 2.5. pontja tisztességtelenségének megállapítása azért is téves és megalapozatlan, mert e rendelkezés értelmezésekor az elsőfokú bíróság a Ptk. 209. § (2) bekezdésében foglaltakat megsértve nem vette figyelembe a kikötött szolgáltatás természetét, az arany világpiaci árának folyamatos változását, mozgását.

Az alperes 2015. március 16-án előterjesztett beadványában fellebbezését kiegészítve azt is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a Ptk. 209. § (5) bekezdésébe ütközésére hivatkozással az ÁSZF 2.5. pontja tisztességtelenségét, mert a Ptk. 209. § (5) bekezdése nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelynek megsértése a szerződéses kikötés tisztességtelenségét és ebből eredő érvénytelenségét eredményezhetné. Annak következtében pedig, hogy az ítélet indokolása nem tartalmazza azon jogszabályhely megjelölését, amely az ÁSZF 2.5. pontja érvénytelenségének megállapítására alapul szolgálhatna, az elsőfokú bíróság e körben nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének. Az ítélet indokolása ebben a

részében e miatt is jogszabálysértő.

Állította azt is, hogy az ÁSZF 2.5. pontjára mint az alperesi főszolgáltatásra vonatkozó rendelkezésre a Ptk. 209. § (5) bekezdésében foglaltak értelmében nem alkalmazhatók a tisztességtelen szerződési feltételekre irányadó jogszabályi rendelkezések, mert világosan és érthetően rögzíti azt, hogy a szerződés megkötésekor még nem ismert ütemezésű és összegű felperesi befizetésekkel létrejövő egyedi adásvételeket alperes az ott meghatározottak szerint közzétett vételáron fogja teljesíteni.

Mindezek mellett a fellebbezés kiegészítés szerint az elsőfokú ítélet indokolása az ÁSZF 1.5. pontja tisztességtelenségét és a Ptk. 209. § (5) bekezdésébe ütközése miatti semmisségét megállapító részében is téves, megalapozatlan, az ÁSZF 2.5. pontjával összefüggésben már kifejtettek szerint, ami egyúttal a Pp. 221.§ (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség megsértését is jelenti. Egyebekben részletesen előadta azt is, hogy az ÁSZF 1.5. pontjának érvénytelenségét megállapító részében az ítélet indokolását milyen további indokok alapján tartja jogszabálysértőnek. Az előadottakra tekintettel véleménye szerint az elsőfokú ítélet indokolásából a fellebbezésben és a fellebbezés kiegészítésekben kifogásolt téves részek elhagyása indokolt.

Felperesek fellebbezési ellenkérelmükben fellebbezéssel támadott részében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Előadták az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperesek mint fogyasztók csak a szerződés aláírását követően ismerhették meg a szerződés alapján az alperest terhelő aranyvásárlási kötelezettség teljesítése során alperes által alkalmazott árat, árképzést és a Ptk. 209. § (5) bekezdésére figyelemmel helytállóan minősítette tisztességtelennek az alperesi ÁSZF-nek a szerződések szerinti főszolgáltatás meghatározása körébe tartozó 2.5. pontját. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 209. § (5) bekezdésének helytálló alkalmazásával állapította meg azt is, hogy a kezdeti díjra, valamint a startbónuszra vonatkozó szerződéses rendelkezések sem voltak érthetőek felperesek számára, ezért ugyancsak érvénytelenek. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a Ptk. 209. § (4) bekezdésében és 209/A. § (2) bekezdésében foglaltakra a tisztességtelennek és ebből fakadóan érvénytelennek minősített szerződéses kikötésekkel összefüggésben nem hivatkozott, ez a hiányosság azonban a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető, nem teszi az elsőfokú bíróság ítéletét érdemi felülbírálatra alkalmatlanná. Ezzel összefüggésben egyebekben a 93/13/EGK irányelvre és a 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 4. és 5. pontjában foglaltakra is utaltak. Hangsúlyozták azt is, a peres felek szerződéses jogviszonyában az ár és maga az árképzés is a szerződés lényeges elemének tekintendő, így az alperes üzleti titokra hivatkozása is megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. A Pp. 234. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül előterjesztett alperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel támadott, az ÁSZF 2.5. pontjának tisztességtelenségére vonatkozó indokolás kivételével a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, ezért az ítélet indokolásának az ÁSZF 1.5. pontjának tisztességtelenségére vonatkozó megállapításait illetően a fellebbezési határidő lejártá után előterjesztett fellebbezés kiegészítésben előadott alperesi kifogások érdemi vizsgálata a másodfokú eljárásnak nem képezte, nem képezhetette tárgyát.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

A perben nem volt vitás, hogy az alperes és a felperesek között a Ptk. 685. § e) pontja szerinti fogyasztói szerződések jöttek létre, amint azt az elsőfokú bíróság is helytállóan megállapította.

Felperesek keresetükben a Ptk. 209. § (4) bekezdésére és 209/A. § (2) bekezdésére alapítva a perbeli

szerződések semmisségének megállapítását arra hivatkozással kérték, hogy a szerződésekben nem szerepel egyértelműen és világosan annak meghatározása, hogy a befektetési arany vásárlása mint a szerződések szerinti főszolgáltatás körébe tartozó alperesi kötelezettség teljesítésére milyen vételáron kerül sor.

A Ptk. 209. § (4) bekezdése szerint az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető. A 209/A. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

A Ptk. 239. § (2) bekezdése értelmében a fogyasztói szerződés részbeni érvénytelenség esetén csak akkor dől meg, ha a szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető.

A Ptk. 209. § (5) bekezdése azt is kimondja, a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek.

A Ptk. idézett rendelkezéseiből következően fogyasztói szerződés esetén a főszolgáltatást megállapító általános szerződési feltétel, illetve egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelensége és ebből eredő semmissége akkor állapítható meg, ha nem világos vagy nem érthető. A főszolgáltatás meghatározása körébe tartozó szerződéses kikötések tisztességtelenség miatti semmissége annak következtében, hogy nélkülük, mint a szerződés lényeges tartalmi elemére vonatkozó kikötések nélkül a szerződés nem teljesíthető, a szerződés egészének semmisségét, az egész szerződés megdőlését eredményezi.

Az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltak alapján nem kétséges, hogy az elsőfokú bíróság az ÁSZF 2.5. pontjában foglalt, a befektetési arany vásárlása során az alperes által alkalmazott vételi árat meghatározó szerződési rendelkezések tisztességtelenségére alapított kereseti kérelmet a Ptk. 209. § (4) és (5) bekezdésében, valamint 209/A. § (2) bekezdésében foglaltakat is maradéktalanul figyelembe véve bírálta el, e szerződéses kikötések tisztességtelenségét és a szerződés egészének ebből eredő semmisségét az idézett jogszabályi rendelkezésekben meghatározott feltételek fennálltára tekintettel állapította meg. Helytállóan fejtette ki ítélete indokolásában, hogy az alperes által alkalmazott vételi ár meghatározására vonatkozó szerződéses kikötések a felperesek mint fogyasztók számára miért nem világosak és egyértelműek, továbbá a Ptk. 209/A. § (2) bekezdésének és 239. § (2) bekezdésének megfelelően minősítette a főszolgáltatás meghatározása körébe tartozó tisztességtelen szerződéses kikötéseket és ennél fogva a perbeli szerződéseket semmisnek. Mindezekre figyelemmel önmagában az, hogy ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság nem sorolta fel teljes körűen az általa alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket, a fellebbezésben előadottakkal szemben nem szolgálhat alapul annak megállapítására, hogy az elsőfokú bíróság ne tett volna eleget a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének.

Egyebekben az ÁSZF 2.5. pontja tekintetében a Fővárosi Ítéltábla teljes mértékben egyetért az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal.

Az alperesi fellebbezésben előadottakra figyelemmel ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartja a következők rögzítését.

Tévesen kifogásolja fellebbezésében alperes azt, hogy az ÁSZF 2.5. pontja tisztességtelenségének vizsgálata során az elsőfokú bíróság a Ptk. 209. § (2) bekezdésében foglaltakat megsértve figyelmen

kívül hagyta a perbeli szerződések tárgyát képező szolgáltatás természetét, azt, hogy az arany vételi ára a világpiaci ár folyamatos változása miatt fix összegben a szerződésben nem volt meghatározható. Az ítélet indokolásából megállapíthatóan ugyanis, az elsőfokú bíróság éppen a szerződések tárgyát képező szolgáltatás ezen sajátosságát értékelve helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vételi ár fix összegben történő meghatározhatatlanságára figyelemmel kellett volna alperesnek az arany általa alkalmazott vételárát valamilyen más módon úgy meghatároznia, hogy a szerződés rendelkezései alapján felperesek számára egyértelmű és világos legyen, alperes milyen vételi ár alkalmazásával teljesíti a szerződésekben vállalt kötelezettségét.

Az alperes azon fellebbezési előadását, hogy az adott napon irányadó eladási árat a szerződéskötéskor közölte felperesekkel (az I. rendű felperessel), így felpereseknek lehetőségük lett volna arra, hogy az alperes által alkalmazott aznapi árakat összehasonlítsák más szolgáltatók áraival, sem ... tanúvallomása, sem a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok nem támasztják alá.

Ennek a körülménynek egyébként a per eldöntése szempontjából nincs jelentősége. Az ÁSZF 2.5. pontjából ugyanis egyáltalán nem állapítható meg, hogy az „aktuális vételár számításának alapját” képező árból maga a vételár hogyan kerül meghatározásra, mint ahogy az sem, mit jelent a „...-... eladási ár” fogalom, az miképpen viszonyul a mozgó világpiaci árhoz mint a szolgáltatás természetét meghatározó olyan sajátos körülményhez, amelyet az alperesi álláspont szerint a szerződési feltételek tisztességtelenségének vizsgálatakor értékelni kell. Ily módon az ÁSZF 2.5. pontjának rendelkezései az alperes által alkalmazott vételi ár vonatkozásában az aktuális eladási ár ismeretében sem minősülnek érthetőnek, világosnak, mert azok alapján a szerződéskötéskor felperesek számára nem volt megállapítható, felmérhető, hogy milyen megtérülésre, hozamra számíthatnak, a befektetési aranyhoz a folyamatosan változó világpiaci árak függvényében milyen áron, milyen költséggel, ráfordítással jutnak hozzá. Ezen információk közlése fogyasztói szerződésben elengedhetetlen, hiányuk a szerződési feltételek tisztességtelenségét eredményezi, függetlenül attól, hogy az alperes árképzésének részletei üzleti titoknak minősülnek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve az ítélet indokolását a fellebbezéssel támadott részében a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélet tábla az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesek, mint egyetemleges jogosultak 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2016. március 31.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.
bíró